

§ 4.

Stfetedet for § 18 i Lov af 7de Januar 1871 gives følgende Bestemmelser:

Postvæsenets Erstatningspligt ophører, naar Krævet ikke er anmeldt for et Posthus eller for Postbestyrrelsen, for Forsendelser i Indlandet inden 3 Maaneder og for Forsendelser fra og til Vilandene og Kolonierne inden 6 Maaneder efter Gjenstandens Indlevering.

Enhver Fordring, ligeoverfor Postvæsenet paa Betaling af Postanvisnings- og Postopkrævningsbeløb bortfalder, naar 6 Maaneder eller 1 Aar, forsaavidt angaar Beløb til og fra Vilandene og Kolonierne, ere forløbne efter Postanvisningens eller Postopkrævningsforsendelsens Indlevering.

§ 5.

For Fremtiden maa Ingen oprette Byposter eller aabne Kontorer til Befordring af Breve og Pakker i Brevform uden Bevilling.

§ 6.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste Juli 1888.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Til § 1.

Brevkort blev indførte i Genhold til Loven af 7de Januar 1871, i hvis §§ 3 og 12 de nævnes sammen med almindelige Breve, uden at der for Brevkortene fastsættes nogen saadan særlig, modereret Taxt, som gjælder for disse Forsendelser i andre Lande. Deres Optagelse i Loven skete ifølge Ønsker, som fremkom under Sagens Behandling i Repræsentationen, idet man der ved tilfattede at skaffe det korresponderende Publikum en Bekvemmelighed og tillige paa denne Maade troede at kunne bidrage til Korrespondancens Forøgelse. Brevkortene ere dog i den forløbne Tid blevne meget lidt benyttede (af det i 1886—87 beforsendte Antal indenlandtske Brevforsendelser, c. 24,500,000, udgjorde Brevkortene c. 336,000), saa at der ikke synes at være nogen særdeles stor Tilbøielighed til at benytte dette Meddelelsesmiddel, naar Betalingen derfor ikke er lavere end for almindelige Breve. Den billigere Taxt maa ogsaa for en væsentlig Del antages at være Grunden til Brevkortenes større Benyttelse i andre Lande (i Tydskland c. 24 pCt., i Belgien c. 21 pCt., i Frankrig c. 5 pCt., i Schweiz c. 13 pCt. af det hele Brevantal), og en tiltagende Benyttelse af dem vil derfor vistnok i alt Fald tilbøielig finde Sted paa Beføstning af de almindelige Breve. Da der imidlertid gjentagne Gange er fremkommet Ønsker om en særlig billigere Porto for Brevkort, navnlig

efter at Portoen for disse Forsendelser i den internationale Postforbindelse med Sverrig og Norge er bleven billigere end den indenlandtske, er det anset for rigtigst i den omtalte Henseende at bringe den danske Postlovgivning i Overensstemmelse med andre Landes. Portoen er derfor her i Overensstemmelse med det i Rigsdagssamlingen 1884—85 ved privat Initiativ i Landsthinget fremsatte lignende Lovforslag fastsat til 4 Øre for enkelte og 8 Øre for dobbelte Brevkort, hvorved man i Uighed med, hvad der finder Sted i de fleste andre Lande, vil faae en Porto for enkelte Brevkort, der er lig det Halve af Portoen for almindelige Breve. En saadan Ordning kan vel antages at ville medføre en Nedgang i Postvæsenets Indtægter, men Tabet tør dog forventes efter nogen Tids Forløb at ville blive forringet ved den Forøgelse i Korrespondancen, som Portonedsættelsen kan paaregnes at ville fremkalde.

Under Nr. 2 foreslaas Unbefalingsgebyret forandret fra 16 til 15 Øre; dette Gebyr har ikke nogen finantseel Betydning.

Med Hensyn til Pengebreve og andre Værdisager blev der ved Loven af 7de Januar 1871 indført den Forandring, at den hidtil bestaaende Forpligtelse for Afsendere til altid at angive den fulde Værdi af Forsendelsens Indhold bortfaldd, hvilket stod i Forbindelse med, at den tidligere Værdipor- to ved Loven gif over til at blive en